

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๗

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบล
อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลม
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗

ตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลม ได้ออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลม มีมติเห็นชอบในคราวประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลม สมัยสามัญ สมัยแรก (ครั้งที่ ๒) เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๗ และนายอำเภอสังขะ ได้พิจารณาเห็นชอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลมใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ ตามหนังสืออำเภอสังขะ ที่ สร ๐๐๒๓.๒๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๗ เรียบร้อยแล้วตามที่อ้างถึงนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจออกข้อบัญญัติเพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกฎหมาย ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปทราบโดยทั่วกัน

โดยข้อบัญญัติฉบับนี้ จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากประกาศโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลมแล้วภายใน ๑๕ วัน จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายอภิวัฒน์ พัวภักทรพงศ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลม

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบล
อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.

หลักการ

การขยายตัวของชุมชนและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเพิ่มมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในหลายพื้นที่ได้ประสบปัญหาไม่สามารถจัดหา สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จำเป็นจะต้องได้รับการจัดการที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้ปัญหาขยายตัวและรุนแรงยิ่งขึ้น และเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลม ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ให้อำนาจโดยตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเก็บ ขน และกำจัด สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ประกอบมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติการบริหารส่วนตำบลนี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ มาตรา
๖๓ มาตรา ๖๕ มาตรา ๗๓/๑ และมาตรา ๗๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่
แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลม โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมและ
นายอำเภอสังขะ จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม เรื่อง การจัดการสิ่ง ปฏิกูลและ
มูลฝอย พ.ศ. ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลม ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย
ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลมแล้วภายใน ๑๕ วัน

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครก
หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่
ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ชากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความ
รวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” หมายความว่า มูลฝอยทั่วไปที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่หรือนำมาผลิต
เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ โลหะ พลาสติก

“มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน” หมายความว่า มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน
ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลม “เจ้าพนักงานสาธารณสุข”
หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้านเรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น
ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“อาคารอยู่อาศัยรวม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย
สำหรับหลายครอบครัว โดยแบ่งออกเป็นหน่วยแยกจากกันสำหรับแต่ละครอบครัว

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้
ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

ข้อ ๕ ให้นายกองการ...

ข้อ ๔ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการเป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการ เก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนหรือเขตพื้นที่ การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินการกิจการโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการใน เขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลและระเบียบปฏิบัติได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๖ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ เป็นอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในการดำเนินการวรรคหนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือ ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่ง แทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลหรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติตามข้อนี้และข้อ ๑๐ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบล สะท้อนมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่องค์การบริหารส่วนตำบล สะท้อนตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้ การจะกำหนด อัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย องค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องดำเนินการ ให้ถูกต้องด้วยสุจริตขณะที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๒

การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง กอง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะนอกจากในที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดไว้ให้

(๒) เจ้าของหรือผู้ครอบครอง...

(๒) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลหรือสิ่งเประเปื้อนที่ถูกสุลักษณะอย่างเพียงพอและเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

(๓) ห้ามมิให้ผู้ใดลักลอบ หรือทำถ่าย เท ทิ้ง กอง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยในอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างอันเป็นของเอกชน ทั้งของตนเอง หรือบุคคลอื่น

(๔) ห้ามผู้ใดทำการขน ค้าย เชื้อ หรือขุดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่รองรับ รถชน เรือชน หรือสถานที่สาธารณะอื่นใดขององค์การบริหารส่วนตำบล เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

(๕) หากผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่าปล่อยให้มีมูลฝอยสะสมจนก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินว่างเปล่า นั้นจะต้องทำการจัดเก็บ ขน และกำจัดตามคำแนะนำของพนักงานสาธารณสุขหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในระยะเวลาที่กำหนดเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว หากผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่า นั้นยังคงเพิกเฉยละเลย หรือกระทำการไม่เสร็จโดยไม่มีเหตุอันควร หรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูล ฝอยอันเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสถานที่ดังกล่าว และผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่า นั้น ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้

(๖) ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรม ทิ้งกากอุตสาหกรรม และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานปะปนรวมกันมูลฝอยทั่วไป

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด ๓

หลักเกณฑ์การอนุญาต

ข้อ ๑๐ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) เอกสารหรือหลักฐานแสดงสถานที่รับกำจัดมูลฝอยทั่วไปที่ได้รับใบอนุญาตและมีการดำเนินการที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลโดยมีหลักฐานสัญญาว่าจ้างระหว่างผู้ขนกับผู้กำจัดมูลฝอย

(๕) แผนการดำเนินงานในการเก็บ ขนมูลฝอยที่แสดงรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงานความพร้อมด้านกำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการบริหารจัดการ

(๖) เอกสารหลักฐานอื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลประกาศกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้ขอรับใบอนุญาต...

ข้อ ๑๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการกิจการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(๑.๑) ต้องมีพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถดูดส้วม) ซึ่งมีคุณลักษณะ ดังนี้

(๑.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

(๑.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลและต้องปกปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่นและสัตว์แมลงพาหนะนำโรคได้ มีฝาปิด - เปิดอยู่ด้านบน ไม่มีการรั่วซึมออกนอกรถ (เช่น โลชั่น ๕%)

(๑.๑.๓) มีปั๊มดูดสิ่งปฏิกูลและติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่งปฏิกูลด้วย

(๑.๑.๔) ท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่รั่วซึม

(๑.๑.๕) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจํารถ เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด น้ำยาฆ่าเชื้อ

(๑.๑.๖) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลให้รู้ว่าเป็น พาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล เช่น “รถดูดสิ่งปฏิกูล” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการ ชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการด้วยตัวอักษรไทย ซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจนตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลมประภาศกำหนด

(๑.๒) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลที่เหมาะสม เช่น เสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้งสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๑.๓) กรณีไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเองต้องแสดงหลักฐานว่าจะนำสิ่งปฏิกูลไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขลักษณะแห่งใด

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) มีเอกสารสิทธิในดินที่ใช้กำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๒) มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามหลักสุขาภิบาล

(๒.๑.๑) ที่ไม่ก่อให้เกิดปนเปื้อนหรือการแพร่กระจายเชื้อโรคไปยังพื้นดินแหล่งน้ำ น้ำใต้ดิน พืชผลทางการเกษตร

(๒.๑.๒) ไม่เป็นแหล่งอาหารและแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์พาหนะนำโรค

(๒.๑.๓) ไม่เป็นที่น่ารังเกียจ ไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น สกปรก หรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญ

(๓) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการกิจการรับทำการเก็บ ขน มูลฝอย

(๓.๑) หลักเกณฑ์ด้านยานพาหนะขนมูลฝอยต้องมีลักษณะ ดังนี้

(๓.๑.๑) ตัวถังบรรจุมูลฝอยมีความแข็งแรงทนทาน ไม่รั่วซึม มีลักษณะปกปิด เป็นแบบที่ง่ายต่อการบรรจุ ขนถ่าย และทำความสะอาดง่าย

(๓.๑.๒) มีการป้องกันหรือมีการติดตั้งภาชนะรองรับน้ำจากมูลฝอยเพื่อมิให้รั่วไหลตลอดการปฏิบัติงาน

(๓.๑.๓) มีสัญลักษณ์หรือสัญญาณไฟวับวาบติดไว้ประจํายานพาหนะชนิดไม่ก่อให้เกิดความรำคาญและสามารถมองเห็นได้ในระยะไกล เปิดให้สัญญาณขณะปฏิบัติงานเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ

(๓.๑.๔) ยานพาหนะ...

(๓.๑.๔) ยานพาหนะขนมูลฝอยต้องมีความปลอดภัยสำหรับการปฏิบัติงาน
ระดับที่ขนถ่ายมูลฝอยใส่ในตัวถังยานพาหนะต้องไม่สูงเกินไป หรืออยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อสุขภาพของ
ผู้ปฏิบัติงาน

(๓.๒) หลักเกณฑ์ด้านผู้ขับขี่และผู้ปฏิบัติงานประจำยานพาหนะขนมูลฝอย

(๓.๒.๑) ควรได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปีผู้ขับรถต้องใบอนุญาตขับขี่รถ

(๓.๒.๒) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับ
ผู้ปฏิบัติงานในขณะทำหน้าที่เกี่ยวกับการเก็บ ขนมูลฝอย

ข้อ ๑๒ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบ
ความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์
วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด
และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่
ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่
วันที่ได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอ
อนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดใน
ข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้
ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมี
หนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือ
ตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาต
จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๔ ในการดำเนินการผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(๑.๑) ขณะทำการดูดสิ่งปฏิกูลต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล
เช่น สวมเสื้อ คลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล
หลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๑.๒) ทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูล โดยหลังจากดูดสิ่งปฏิกูลเสร็จ
แล้วให้ทำการ ดูดน้ำสะอาดจากถังเพื่อล้างภายในท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูล และทำความสะอาดท่อหรือสาย
ที่ใช้ดูดสิ่ง ปฏิกูลด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%)

(๑.๓) ทำความสะอาดพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจาก
ออกปฏิบัติงาน ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลแล้ว สำหรับสถานที่ทำความสะอาดยานพาหนะต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่
ประชาชน

(๑.๔) กรณีที่มีสิ่ง...

(๑.๔) กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหกเลอะราด ให้ทำการฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%) แล้วทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(๑.๕) มีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) ดำเนินงานระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามหลักสุขาภิบาลตามประเภทของระบบกำจัด

(๒.๒) ในขณะที่ปฏิบัติงานต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าน้ำยางหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๒.๓) ควรมีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๓.๑) ขณะทำการเก็บ ขนมูลฝอยต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล เช่น สวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาด อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล หลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๓.๒) ทำความสะอาดพาหนะเก็บ ขนมูลฝอย อย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากให้ออก ปฏิบัติงานเก็บ ขนมูลฝอยแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดด้วยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะก่อนปล่อยทิ้งสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

(๓.๓) กรณีที่มีมูลฝอยตกหล่นบนทางสาธารณะให้จัดเก็บให้เรียบร้อย

(๓.๔) ควรมีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานเก็บ ขน มูลฝอยอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๔) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๔.๑) ดำเนินงานระบบกำจัดมูลฝอยตามหลักสุขาภิบาลตามประเภทของระบบกำจัด

(๔.๒) ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล เช่น เสื้อคลุมถุงมือยางและ รองเท้ายางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงาน ประจำวัน

(๔.๓) มีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานกำจัดมูลฝอยอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๑๕ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้นำความในข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ ให้นำมาบังคับใช้โดยอนุโลม

หมวด ๔

อัตราค่าธรรมเนียม และค่าปรับ

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินการกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับจนครบจำนวนอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความจำเป็นโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๗ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามข้อบัญญัตินี้จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้

ข้อ ๑๙ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๐ ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับอนุญาต ขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต้องนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติ...

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมหรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นอาจจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงหรือต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๓ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำ สั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำ เป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงใบอนุญาต

ข้อ ๒๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเขตพื้นที่การให้บริการของผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการ คิดค่าบริการต้องดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๒๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายอภิวัฒน์ พัวพัชรพงศ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายสันติ ไชยะพนม)

นายก อบจ.สงขลา

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมขอใบอนุญาตจัดการบริหารส่วนตำบล
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.

เลขที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
๑.	อัตราค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ประจำเดือน ก. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร - วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เดือนละ ๒๐ - วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร เดือนละ ๔๐ - วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร เดือนละ ๖๐ - วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร เดือนละ ๘๐ - วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร เดือนละ ๑๐๐ ข. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร ขึ้นไป - วันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตรแต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ ๑,๐๐๐ - วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์ ค่าเก็บและขนทุกๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ ๑,๐๐๐ ค. ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราวครั้งหนึ่งๆ - ครั้งหนึ่งๆ ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ ๑๕๐ - ครั้งหนึ่งๆ เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ ๑๕๐	
๒	อัตราค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ ก. เศษของลูกบาศก์เมตร หรือลูกบาศก์เมตรแรกและ ลูกบาศก์เมตรต่อไป ลูกบาศก์ เมตรละ ๑๕๐ ข. เศษไม่เกินลูกบาศก์เมตร (เศษเกินลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร) ๑๕๐ อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยรับ ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ (ก) รับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไป ฉบับละ ๑,๐๐๐ (ข) รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไป ฉบับละ ๑,๐๐๐ (ค) ออกใบแทนใบอนุญาตกรณีชำรุดหรือสูญหาย ฉบับละ ๑๐๐	

[Signature]

คำขอรับใบอนุญาตรับทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

คำขอเลขที่...../.....
(เจ้าหน้าที่กรอก)

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า/บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล ชื่อ.....อายุ.....ปี
อยู่บ้าน/สำนักงาน เลขที่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตรับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับผลประโยชน์ตอบแทน
ด้วยการคิดค่าบริการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

๑. พื้นที่หรือบริเวณที่ขอรับอนุญาตทำการ.....
ลักษณะหรือวิธีดำเนินการ.....
สถานที่ดำเนินการ.....

๒. พร้อมคำขอนี้ได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วย คือ

- ☐ สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่นๆ ระบุ.....)
- ☐ สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอรับใบอนุญาต
- ☐ สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล
- ☐ ใบมอบอำนาจ (ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- ☐ เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง

๑)

๒)

๓)

๓. ข้าพเจ้าขอรับรองว่ามีคุณสมบัติพร้อมที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดและข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริง
และข้าพเจ้าที่พร้อมที่จะปฏิบัติตามข้อบัญญัติ ว่าด้วยการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย/คำแนะนำของเจ้าพนักงาน
สาธารณสุข/คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งกฎระเบียบและเงื่อนไขหลักเกณฑ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลมทุก
ประการ

ลงชื่อ.....ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

ใบอนุญาตให้รับทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

เล่ม.....เลขที่...../.....

เขียนที่.....

อนุญาตให้ บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล ชื่อ.....อายุ.....ปี
สัญชาติ.....อยู่บ้าน/สำนักงาน เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

๑. รับทำการเก็บขน สิ่งปฏิกูล มูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขต
องค์การบริหารส่วนตำบล

๒. ลักษณะวิธีการเก็บ ขน.....

๓. ค่าธรรมเนียม.....บาท/ปี ใบเสร็จรับเงิน เล่มที่.....เลขที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๔. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

๔.๑ ต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ตาม
คำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งกฎ ระเบียบ คำสั่งขององค์การบริหาร
ส่วนตำบล

๔.๒

ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ออกให้ ณ วันที่..... เดือน.....พ.ศ.

ลงชื่อ.....

(.....)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน ๑. ต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ทำการของผู้ได้รับใบอนุญาต

๒. ต้องยื่นคำขอต่อใบอนุญาตพร้อมชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

๓. หากไม่ขอต่อใบอนุญาต พร้อมชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ ๒ ต้องเสียค่าปรับ
เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๒๐ ของยอดเงินค่าธรรมเนียม

๔. การต่อใบอนุญาตให้นำใบอนุญาตฉบับเดิมไปด้วย

คำขอต่ออายุใบอนุญาตได้รับทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

เล่ม.....เลขที่...../.....

เขียนที่.....

อนุญาตให้ บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล ชื่อ.....อายุ.....ปี
สัญชาติ.....อยู่บ้าน/สำนักงาน เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

๑. ได้รับอนุญาตตามใบอนุญาตเล่มที่.....เลขที่.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท ใบอนุญาตมีกำหนดสิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๒. พร้อมนี้ได้แนบใบอนุญาตและส่งเงินค่าธรรมเนียมจำนวน.....บาทมาแล้วด้วย

๓. ค่าธรรมเนียม.....บาท/ปี ใบเสร็จรับเงิน เล่มที่.....เลขที่.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๔. ข้าพเจ้ายินยอมปฏิบัติตามข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
และปฏิบัติเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งกฎ
ระเบียบ คำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกประการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอต่อใบอนุญาต
(.....)

